

РЕШЕНИЕ

№ 18684

гр. София, 15.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 22.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2060** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация във връзка с чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на И. М. П. против отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № 20-539-22.01.2026 г. на началника на СГКК - С. по заявление за достъп до обществена информация вх. № 07-24672-12.12.2025 г. Обосновават се съображения за нищожност и незаконосъобразност на оспорения отказ, поради неспазване на установената форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че достъпът до обществена информация е отказан под предлог, че изменението в КККР за поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 „е извършено на основание чл. 53, т. 1 от ЗКИР без издаване на заповед на началника на СГКК -С.“.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия и от неговия пълномощник адв. А.. В изложението си по съществото на спора адв. А. оспорва твърдяната от ответника липса на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, като посочва, че на доверителят му е предоставена само една заповед от 2018 г., издадена от началника на СГКК-С., с която е отказано вписването в кадастъра на същия имот, който сега е с променен идентификатор 68134.607.1921. Изтъква, че посредством заявения достъп до информация се цели да се установи по какъв начин имот, който граничи пряко с булевард и представлява подстъп към подлез, поради което е логично да бъде публична общинска собственост, във времето е сменил няколко пъти кадастралния си номер и е успял да бъде вписан в кадастъра, да се превърне в частен имот и да препречва

подстъпа към подлеза за всички граждани. Счита, че е налице надделяващ обществен интерес да се стигне до цялата административна преписка, тъй като се в отговора на ответника се твърди, че нанасянето в КККР е въз основа на съдебно решение, но не е ясно какво е това съдебно решение, какви документи са приложени към заявлението за изменение в кадастъра, както и как се доказва изменението на статута на този имот. Претендира отмяна на оспорения административен акт и присъждане на сторените по делото разноски, за които представя списък.

Ответната страна - Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър-С., в депозирано по делото писмено становище, оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Обосновава съображения, че не е налице годин за оспорване отказ по депозирано заявление за достъп до обществена информация. По съществуто си изпратеното писмо до заявителя не съставлява отказ, а напротив със същото той е уведомен по какъв начин е извършено изменението в КККР за поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921, като изрично е посочено, че изменението е извършено на основание чл. 53а , т. 1 от ЗКИР, без издаване на заповед на началника на СГКК- С.. Оспорването на жалбата като неоснователна се основава на твърдение за вече предоставена информация на заявителя с писмо № 20-10125-05.12.2025 г. по депозирано от него заявление рег. № 52-1429-20.11.2025 г., като са му били изпратени наличните по случая документи, касаещи отразяването на имот с идентификатор 68134.607.1921 в КККР на район „П.“ на Столична община, а именно: заповед № 18-9547-08.11.2018г., с която е отказано изменение на КККР по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.607.1187. Извършеното в последствие разделяне на имот с идентификатор 68134.607.1187, без издаване на изричен административен акт, е направено в съответствие с разпоредбата на чл. 53а, ал. 2, т. 1 от ЗКИР, за което не могат да се предоставят документи. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заявеното адвокатско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по заявление вх. № 07-24672-12.12.2025 г., подадено от И. М. П. за предоставяне на достъп до запознаване с цялата налична информация, въз основа на която поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е нанесен в действащите КККР на район „П.“, Столична община под формата на преглед на наличните оригинални документи и предоставяне на незаверено копие от тях. В заявлението е посочено, че с предходно заявление вх. № 52-1429-20.11.2025 г. е поискан достъп за запознаване с цялата наличната информация, въз основа на която поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е нанесен в действащите КККР на район „П.“, Столична община. По това заявление е постановено решение по ЗДОИ изх. № 20-10125-05.12.2025 г., като е предоставено копие от заповед № 18-9547-08.11.2018 г. на началника на СГКК-С., с която е отказано нанасянето на поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 в действащите КККР на район „П.“, Столична община.

По депозираното заявление за достъп до обществена информация, задълженият субект се е произнесъл с писмо изх. № 20-539-22.01.2026 г., с което е уведомил заявителя, че изменението в КККР за поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е извършено на основание чл. 53а, т.1 от ЗКИР без издаване на заповед на началника на СГКК-С.. Писмото е получено от неговият адресат на 23.01.2026 г. Жалбата е депозирана на 04.02.2026 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице, инициатор на административното производство, приключило с издаване на оспорения акт, в

законоустановеният срок, срещу акт подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ. Противно на твърденията на ответника, в писмо изх. № 20-539-22.01.2026 г. на началника на СГКК - С. е обективизиран отказ по заявление за достъп до обществена информация вх. № 07-24672-12.12.2025 г. Посочването на разпоредба от приложим закон не удовлетворява условията и принципите за предоставяне на достъп до обществена информация, още повече, че посочената правна норма не отговаря по съдържание и обем на заявения достъп, който е за предоставяне на достъп за запознаване с цялата налична информация, въз основа на която поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е нанесен в действащите КККР на район „П.“, Столична община под формата на преглед на наличните оригинални документи и предоставяне на незаверено копие от тях.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, а именно: началника на СГКК - С., която съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗКИР е териториално звено на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК.

В настоящия случай, в оспорения административния акт липсва посочване, както а правното, така и на фактическото основание за постановяването му. Не е посочена нито една от визираните в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези на ограничаване на правото на достъп до обществена информация, нито е посочено някое от установените в чл. 37 от ЗДОИ основания за отказ. Също така, в мотивната част на оспореното решение липсват мотиви за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес, съгласно установената в чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ забрана за ограничаване на правото на достъп до служебна обществена информация при наличието на надделяващ обществен интерес. Административният орган се е задоволил единствено декларативно да заяви, че: „Изменението в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е извършено на основание чл. 53а, т. 1 от ЗКИР без издаване на заповед на началника на СГКК-С.“. Съобразно посочената разпоредба при изпълнение на влязло в сила съдебно решение измененията в КККР се извършват без издаване на заповед, като в тези случаи изменението се обективира чрез действие на органа. Критерият за законосъобразността на обективизираното чрез действие волеизявление на органа по кадастъра в хипотезата по чл. 53а, т. 1 от ЗКИР е дали изменението съответства на отразяването според решението на гражданския съд. Това предполага наличие на решение, обвързващо и двете страни по спора. В случая, в оспореният акт не е цитиран номер, дата на издаване и издател (граждански съд), не е посочен интернет адрес, където се съхранява или е публикувано решението, нито е предоставено копие на заявителя.

Легалната дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на

гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Според трайната съдебна практика понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Основна характеристика на обществената информацията е възможността чрез нея да може да бъде създадено собствено мнение (от лицата, които искат предоставяне на тази информация) относно дейността на задължените субекти. Последните са лицата, които са задължени да осигурят достъпа до обществена информация, а информацията, чието предоставяне се иска, следва да е свързана с дейността именно на задължените лица. С оглед визираните легални определения, настоящият съдебен състав намира, че информацията, по отношение на която е заявен достъп, е служебна по своя характер, тъй като е свързана с дейността на АГКК/СГКК по създаване и поддържане на КККР. В глава пета от Закона за кадастъра имотния регистър е регламентиран редът за създаване/поддържане на КККР и задълженията на държавните органи и собственици или носители на ограничени вещни права да оказват съдействие на органите по кадастъра, като с оглед посочената в заявлението информация, до която е заявен достъп, следва да се приеме, че оспорващият желае да получи именно информация, по какъв начин административният орган е изпълнил задълженията си и е събрал необходимите данни при поддържане на КККР за имот с идентификатор 68134.607.1921 и въз основа на какви документи този имот е нанесен в действащите КККР на район „П.“, Столична община.

В оспореното решение въобще липсва анализ и обосновка дали в случая е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ. Нито са посочени, нито са анализирани приложимите материалноправни норми на ЗДОИ - чл. 17, ал. 2 и 3 във вр. с § 1, т. 5 и 6 от ДР на ЗДОИ в контекста на търсената обществена информация. В тежест на органа е да мотивира отказа си с конкретни съображения, обусловили липсата на изключващата предпоставка по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, т. е. че не е налице надделяващ обществен интерес. При това положение съдът не е в състояние да извърши необходимата проверка относно законосъобразността на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, с оглед допуснатото от административния орган съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се, както вече бе казано, в неизследване и неустановяване на фактическата обстановка по административната преписка и неизлагане на собствени правни изводи. Все в тази насока следва да се добави, че съдът не може вместо органа да преценява съществуват ли факти, които доказват наличието на надделяващ обществен интерес и въз основа на това да направи вместо органа правен извод за приложимостта на чл. 37, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗДОИ. Съдът може само да провери законосъобразността на фактическите и правни изводи на органа, каквито в случая както вече бе посочено изцяло липсват (в този смисъл решение № 225/09.01.2015 г., постановено по адм. д. № 3292/2014 на ВАС, решение № 14175/27.11.2014 г., постановено по адм. д. № 4665/2014 на ВАС и др.)

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че доводите на пълномощника на ответника, изложени в депозираното по делото писмено становище, че търсената

информация вече е била предоставяна на заявителя по предходно заявление вх. № 52-1429-20.11.2025 г. не следва да бъдат предмет на обсъждане, доколкото излагането на мотиви в административния акт е в правомощията на неговия издател, като тези мотиви следва да са формирани към момента на издаване на акта. Недопустимо е едва в хода на производство по оспорване на акта по съдебен ред мотивите за вече постановения отказ, да бъдат излагани и то не е от самия административен орган, а от неговия процесуален представител. В тази насока за законосъобразността на оспорения отказ е без значение дали търсената информация е вече била предоставяна. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че по предходно депозираното от И. П. заявление за достъп до обществена информация не е предоставена търсената информация, така както е заявена, а е предоставен препис от заповед № 18-9547-08.11.2018 г. на началника на СГКК-С., с която е отказано нанасянето на поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 в действащите КККР на район „П.“, Столична община. Тази заповед е издадена в административно производство, правните последици от което не се изразяват в допуснато изменение на КККР, а в отказ да се допусне изменение в КККР.

Не на последно място, изцяло неотнормирани към законосъобразността на оспорения отказ са доводите изложени от процесуалния представител на ответника в депозираното по делото писмено становище, че искането за предоставяне на достъп до обществена информация не съдържа конкретизация относно търсената информация и е неопределено по отношение на обема на данните. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, всяко искане за достъп по ЗДОИ следва да съдържа описание на исканата обществена информация. В случая в депозираното от И. П. се съдържа достатъчно конкретно описание на информацията, която се търси, а именно: информацията (данни и документи), въз основа на която поземлен имот с идентификатор 68134.607.1921 е нанесен в действащите КККР на район „П.“, Столична община.

В обобщение на изложеното оспореният отказ, като незаконосъобразен, следва да бъде отменен, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото бъде изпратено като преписка на административния орган за ново произнасяне по заявление вх. № 07-24627-12.12.2025 г. на И. П. за достъп до обществена информация.

При новото разглеждане, ответният административен орган ще следва, при преценка на фактите, да отчете даденото в § 1, т. 3 от ДР на ЗДОИ от законодателя съдържащо понятие "надделяващ обществен интерес", в частност да отчете внимателно и в тяхната пълнота изискванията за прозрачност и отчетност в дейността на органите - субекти по чл. 3 от ЗДОИ, което от своя страна е гаранция за законност, ефективност и отговорност на управлението, тъй като именно чрез достъпа до обществена информация гражданите могат да си съставят мнение за начина на осъществяване на това управление. Освен това, наличието или липсата на надделяващ обществен интерес следва изрично да се прецени и през призмата на

цитирания по-горе § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. В тази връзка е необходимо да бъде съобразено, че за да е оборена презумпцията на надделяващ обществен интерес, е необходимо органът да е доказал, че общественият интерес от разкриването не е убедителен.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на процесуалния представител на оспорващия за присъждане на сторените по делото разноски.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. М. П. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в писмо изх. № 20-539-22.01.2026 г. на началника на СГКК - С. по заявление за достъп до обществена информация вх. № 07-24672-12.12.2025 г.

ВРЪЩА преписката на началника СГКК-С. за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 07-24672-12.12.2025 г., депозирано от И. М. П., в 14-дневен срок, при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на И. М. П. разноски по делото в размер на сумата в размер на 205.11 евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: